

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

"การออกกำลังกายเป็นประจำเป็นสำหรับทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยนี้ ซึ่งมนุษย์เราใช้เครื่องจักรทุ่นแรงมาแบ่งงานไปเสียมาก ผู้ที่ขาดการออกกำลังกาย ร่างกายจะเสื่อมโทรมเป็นเหตุให้เกิดโรคต่าง ๆ ตั้งแต่โรคติดเชื้อไปจนถึงโรคหัวใจ ถ้าเป็นเด็กร่างกายก็จะไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร"¹ ดังนั้นความต้องการของสังคมในปัจจุบันก็คือ การส่งเสริมให้คนมีความเข้าใจและมองเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย ด้วยการใช้อิทธิกรรรมทางพลศึกษา เพื่อเป็นสื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทางร่างกายทางจิตใจ ตลอดจนส่งเสริมสติปัญญาและความมั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้คนเรามีความสุข เมื่อความสำคัญของพลศึกษามีมากขึ้นในปัจจุบัน จึงทำให้ความต้องการบุคคลากรที่มีความรู้ ความสามารถทางพลศึกษาเพิ่มมากขึ้นด้วย เพื่อให้ได้สัดส่วนกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น จากการศึกษาความเป็นมาของการพลศึกษา จะเห็นว่าสิ่งที่ควบคู่ไปกับพัฒนาการทางวิชาพลศึกษาก็คือ การผลิตบุคคลากรที่จะเป็นผู้ดำเนินงานอบรมสั่งสอนเยาวชน และจัดกิจกรรมพลศึกษาให้แก่ักเรียนและบุคคลโดยทั่วไป

การศึกษาทางค่านวิชาพลศึกษานั้นได้มีมานานแล้ว นับตั้งแต่การศึกษาของคนในยุคดึกดำบรรพ์ ล้วนแต่ใช้พลศึกษาเป็นแนวทางทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น การจัดการ

¹อวย เกตุสิงห์, คำบรรยายที่โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์, (นครสวรรค์ : 25 ธันวาคม 2514).

ศึกษาของกรีกในสมัยโบราณ ประมาณ 500 ปี ก่อนคริสตกาล การจัดการศึกษาส่วนใหญ่ มุ่งให้ประชาชนได้ออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายมีความแข็งแรงสมบูรณ์ เป็นศูนย์กลาง เป็นนักบวชซึ่งต้องเข้าใจกิจกรรมทางพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นเครื่องฝึกหัด ในสมัยเอเธนส์รุ่งเรืองในระยะแรกที่เด็กเข้าโรงเรียน ครูจะสอนให้เด็กเล่น และฝึกวางอิริยาบถให้เหมาะสม เมื่อเด็กมีความรู้มากขึ้นแล้ว จึงให้บทเรียนต่าง ๆ เช่น การกระโดด การกระโดดสูง วิ่งแข่ง ขว้างจักร ทูมน้ำหนัก มวยและมวยปล้ำ วายน้ำ และเทนนิส จะเห็นได้ว่า การศึกษาของเด็กในโรงเรียนล้วนแล้วแต่วิชาพลศึกษาทั้งสิ้น

ต่อมาในศตวรรษที่ 18 ได้มีการปรับปรุงการพลศึกษาให้เข้ากับหลักการทางวิทยาศาสตร์ เช่น พี. เอช. ลิง² (P.H.Ling) ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งการพลศึกษาของประเทศสวีเดน ได้แยกการพลศึกษาให้เหมาะสมกับบุคคลแต่ละพวก การจัดพลศึกษาเพื่อการทหาร การจัดพลศึกษาเพื่อการแพทย์ การจัดพลศึกษาสำหรับโรงเรียน และการจัดพลศึกษาเพื่อกายภาพบำบัด เป็นต้น ส่วนในสหรัฐอเมริกา³ โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ทั้งระดับมัธยมต้นและมัธยมปลาย ได้กำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับทั้งสิ้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

² Deobold B. Van Dalen, Elmer D. Mitchell, Bruce L. Bennett, A World History of Physical Education, (New Jersey; Englewood Cliffs: Prentice Hall, Inc., 1953), p.247.

³ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ, รายงานการกุงานประเทศสหรัฐอเมริกาและคานาคา 9 ตุลาคม 2511 - 9 กุมภาพันธ์ 2512, เอกสารสัมมนาศึกษานานาชาติ กรมวิสามัญศึกษา 36/2512

สำหรับในประเทศไทยนั้น ได้มีการสอนพลศึกษาตั้งแต่มีการศึกษาตามระบบ
โรงเรียนซึ่งได้มีการจัดตั้งกระทรวงธรรมการขึ้นในปี พ.ศ. 2435⁴ แมว่าการสอน
พลศึกษาจะไม่ปรากฏในหลักสูตรอย่างชัดเจน แต่ผู้วิจัยเชื่อว่าจะต้องมีการสอน การ
ฝึกกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การวิ่ง การกระโดด กายบริหาร ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กมีความ
ต้องการตามธรรมชาติอยู่แล้ว จึงจัดให้มีการแข่งขันกรีฑานักเรียนขึ้นได้ ตามความ
ปรากฏในรายงานการแสดงผลการศึกษาของนักเรียนครั้งที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2455 ได้
กล่าวไว้ว่า "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรห้องแสดง
ศิลปหัตถกรรมจนตลอด แล้วเสด็จประทับที่ตึกสามัคยาจารย์ทอดพระเนตรกรีฑาต่อไป"⁵

มีหลักฐานที่แน่นอนปรากฏเกี่ยวกับการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา กล่าวคือ⁶
"เมื่อ พ.ศ. 2452 กระทรวงธรรมการได้เริ่มจัดตั้งสถานศึกษาวิชาพลศึกษาสำหรับครู
ขึ้นเป็นครั้งแรก ณ สามัคยาจารย์สมาคมในบริเวณโรงเรียน สวนกุหลาบวิทยาลัย เรียกว่า
สโมสรกายบริหาร นับว่าอยู่ในโรงเรียนวิสามนัญเทียบชั้นประถมในสมัยนี้ ต่อมาในปี
2456 ได้ปรับปรุงเป็นโรงเรียนเอกเทศขึ้น เรียกว่าห้องพลศึกษากลาง"

นับตั้งแต่มีการจัดตั้งสถาบันวิชาพลศึกษาเป็นต้นมา ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลง
และปรับปรุงหลักสูตรฝึกหัดครูพลศึกษาให้ก้าวหน้าและทันสมัยยิ่งขึ้น เพื่อผลิตครูพลศึกษา
สนองความต้องการของโรงเรียนระดับต่าง ๆ เมื่อได้จัดตั้งกรมพลศึกษาขึ้นในปี พ.ศ.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁴ กระทรวงศึกษาธิการ, ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435 - 2507, พิมพ์เป็นที่
ระลึกในวันครบเจ็ดสิบสองปีของกระทรวงศึกษาธิการ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2507, หน้า 1.

⁵ กระทรวงศึกษาธิการ, รายงานการแสดงผลการศึกษาของนักเรียนครั้งที่ 1 พุทธ
ศักราช 2455, หน้า 2.

⁶ กระทรวงศึกษาธิการ (2507), เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

2476⁷ แล้ว กรมพลศึกษาได้รับการในการปรับปรุงส่งเสริมโรงเรียนพลศึกษากลาง
 ต่อไปในปี พ.ศ. 2493 กรมพลศึกษาได้รับความช่วยเหลือจากสำนักชาวสวออเมริกัน
 โดยจัดส่งผู้เชี่ยวชาญชาวอเมริกันมาช่วยปรับปรุงหลักสูตรวิชาพลศึกษา ให้เข้าสู่แบบแผน
 ที่ทันสมัย แล้วเปลี่ยนชื่อโรงเรียนพลศึกษากลางเดิมเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาระดับนัก
 เรียนที่สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นเข้าเรียนเพื่อเป็นครูพลศึกษา ตามหลักสูตรพลศึกษา
 ตรี พลศึกษาโท และพลศึกษาเอก ซึ่งนับว่าได้มีการผลิตบุคลากรทางพลศึกษากันขึ้นอย่าง
 จริงจัง

ต่อมาในปี พ.ศ. 2498 โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาได้รับการยกฐานะขึ้น
 เป็นวิทยาลัยพลศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2501 จึงตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษานามัยเพื่อผลิต
 ครูพลศึกษาสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาชั้นด้วย แต่เนื่องจากความจำเป็นทางด้านวิชา
 พลศึกษานั้น มิได้มีอยู่เพียงในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเท่านั้น นิสิตนักศึกษา
 ในมหาวิทยาลัย ก็ควรได้มีโอกาสศึกษาวิชาพลศึกษา เพื่อที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางแห่งการ
 เสริมสร้างพลศึกษานามัยในชีวิตด้วย วงการศึกษาและวงการพลศึกษา จึงเห็นพ้องกันว่า ควรให้
 มีการศึกษาวิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรทางพลศึกษาในระดับสูงออกไปสอน
 ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย จึงได้จัดตั้งแผนกวิชาพลศึกษาขึ้นในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ-
 มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2503 มีหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาโท 2 ปี

⁷ ฟอง เกิดแก้ว, สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์, หลักการและวิธีสอนพลศึกษา
 (พิมพ์ครั้งที่ 1, พระนคร: คุรุสภาการพิมพ์, 2515), หน้า 22.

ในทำนองเดียวกันกับที่มีการผลิตบุคลากรทางพลศึกษาระดับสูงขึ้น ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ก็ได้เปิดสอนวิชาเอกพลศึกษา เพื่อผลิตครูพลศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นด้วย ในปี พ.ศ. 2511 และวิทยาลัยพลศึกษาเดิมก็ได้รับการส่งเสริมปรับปรุงขึ้นเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษาในปี พ.ศ. 2512 ต่อมาในปี พ.ศ. 2513 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็ได้เปิดภาควิชาสุขศึกษา พลศึกษาและสันตนาการเพื่อผลิตครูพลศึกษาและสุขศึกษาในระดับปริญญาเช่นเดียวกัน

การพัฒนาการพลศึกษาของประเทศไทยดังกล่าวย่อ ๆ นี้ มีความก้าวหน้าขึ้นอย่างมากมาพร้อม ๆ กับพัฒนาการทางด้านบุคลากรทางพลศึกษา แต่อย่างไรก็ตามจำนวนครูพลศึกษาก็ยังไม่ได้สัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนราษฎร์ ก็ยังขาดแคลนครูพลศึกษา แม้ในโรงเรียนรัฐบาลก็ยังมีครูพลศึกษาไม่เพียงพอ⁸

เรื่องความขาดแคลนครูพลศึกษานี้ ถ้าพิจารณาให้แน่ชัดลงไปโดยพิจารณาจากจำนวนเยาวชนไทยทั้งประเทศที่น่าจะได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนกว่า 20 ล้านคนนั้น เป็นเยาวชนที่มีโอกาสอยู่ในระบบการศึกษาเพียง 12% เท่านั้น ซึ่งคิดเป็นจำนวนเยาวชนที่อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเพียง 1.4% ของประชากรทั้งประเทศ⁹ จาก

⁸ สำนักนายกรัฐมนตรี, รายงานการสัมมนาเรื่อง การฝึกหัดครูในประเทศไทย 23-27 สิงหาคม 2515 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี หน้า 2-9.

⁹ Institute of Population Studies, Chulalongkorn University Basis, Data, 1971, (Midyear Estimate), Population Growth in Thailand (Second Edition, Bangkok Thonburi : The Cooperative Marketing and Purchasing Federation of Thailand Ltd., Printing Press Department, 1972), p. 1.

จำนวนเยาวชนส่วนน้อยที่มีโอกาสเข้าศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาดังกล่าวนี้ก็ยังมี สัดส่วนไม่เหมาะสมกับจำนวนครูพลศึกษาที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้การเรียนการสอนวิชา พลศึกษา ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่จะพัฒนาเยาวชนของชาติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมฉบับที่ 3(2515 - 2519) ซึ่งมีอยู่ว่า "...ให้กำหนดนโยบายและแผน งานพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติขึ้นไว้เป็นบรรทัดฐาน เพื่อให้ส่วนราชการ องค์กร เอกชน ... ถือเป็นแนวปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ นั่นคือให้เด็ก และเยาวชน ทุกคน ได้รับการศึกษาอบรมตามอัธยาศัย มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ เป็นพลเมืองดี และเป็นพลังอันสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ"¹⁰

ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมเด็กและเยาวชนของชาติให้มีสุขภาพ พลานามัยสมบูรณ์นั้น น่าจะใคร่แก่ครูพลศึกษา ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการสอนพลศึกษาใน โรงเรียนในการสอนวิชาพลศึกษานั้น จุดสำคัญอยู่ที่กิจกรรมที่ครูจักสามารถสนองความ ต้องการของเด็กมากน้อยเพียงใด ในเรื่องนี้ โคเวลล์และชเวิน¹¹(Cowell & Schwehn) กล่าวไว้ว่า "ตามธรรมชาติของเด็กนั้น ย่อมมีความต้องการที่จะได้พัฒนากล้ามเนื้อ ความแข็งแรงทนทาน มีรูปร่างสวยงาม มีความสามารถทนต่อความเมื่อยล้าได้ มี การเคลื่อนไหวที่ถูกต้องและคล่องแคล่ว มีความรู้ในเรื่องสันตนาการ และมีความ ต้องการในค่านิยมความชำนาญเฉพาะบุคคล สามารถเล่นกีฬาได้ "ซึ่งความต้องการ เหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้ที่มีพัฒนาการทางด้าน

¹⁰ สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, "แผนการส่งเสริมเยาวชนแห่งชาติ" หนึ่ง ล้อความมากที่ สร.0403/9288, ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2511, หน้า 1.

¹¹ Charles C. Cowell and Hilda I. Schwehn, Modern Principles and Method in Secondary School Physical Education, (2d ed Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1958), pp. 33-37.

ร่างกาย สังคม อารมณ์ และสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการจัดกิจกรรมพลศึกษา เพื่อสนองความต้องการของเยาวชนดังกล่าว จึงควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสิทธิภาพในการสอนเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษามาเป็นเวลา 12 ปีเศษ ได้ศึกษาลงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาได้พบว่า อุปสรรคสำคัญยิ่งในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คือปัญหาทางด้านบุคลากรทางพลศึกษา ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียน ในเรื่องบุคลากรนี้ ดร. วิทยุ ใสธร¹² กล่าวว่า "โรงเรียนเป็นระบบสังคมระบบหนึ่ง บรรดาสิ่งก่อสร้างอาคารสถานที่จะสวยหรูแค่ไหนเพียงใด หลักสูตรแบบเรียนตลอดจนอุปกรณ์การเรียนการสอน จะวิเศษขนาดไหนก็ตามจะไม่มี ความหมายเลย ถ้าคนที่ใช้สิ่งเหล่านี้ไม่มีความสามารถที่จะใช้ หรือไม่มีความตั้งใจหรือความพอใจที่จะใช้ให้เกิดประโยชน์ที่สุด รวมความว่าความเจริญทางการศึกษาขึ้นอยู่กับบุคลากร" ความสำคัญของครูจึงเป็นผู้สอนจึงมีอยู่เหนือองค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่ง อเล็กซานเดอร์¹³ (Alexander) กล่าวว่า "ประสบการณ์การศึกษาในทุกระดับชั้นจะเกิดขึ้นมากมายเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับคำแนะนำของครู" ในการที่จะสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นพลเมืองที่ดีนั้น ครูจะต้องสั่งสอนอบรมศิษย์ ไม่เพียงแต่ให้มีความรู้ความสามารถเท่านั้น แต่ต้องอบรมศิษย์ให้มีคุณสมบัติอีกหลายประการซึ่ง เกรียง เอี่ยมสกุล¹⁴ ได้กล่าวไว้ดังนี้คือ

¹² วิทยุ ใสธร, หลักบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 1, พระนคร: วัฒนาการพิมพ์, 2514), หน้า 242.

¹³ William M. Alexander, Curriculum Planning for Modern School. (New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1966), p. 5.

¹⁴ เกรียง เอี่ยมสกุล, "คำขวัญ" วิทยาสาร, 14 (8 ตุลาคม 2505) หน้า 2.

1. มีความรู้ มีความสามารถ และมีความประพฤติดี
 2. มีพัฒนาการทางร่างกาย ทางสมอง ทางอารมณ์ และทางสังคมดี
 3. มีความรู้ ทักษะที่ดี นิสัยที่ดี และมีทักษะเป็นพื้นฐาน
 4. มีศีลธรรม และวัฒนธรรม มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ
- ...นอกจากครูจะเป็นผู้อบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีคุณสมบัติต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ครูยังต้องทำงานร่วมกับเด็กอยู่เสมอด้วย"

ความสำคัญของครูจึงมีมากในระบบโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ด้านวิชาพลศึกษา ซึ่งต้องการครูพลศึกษาที่นอกจากจะต้องมีจำนวนให้เพียงพอแล้ว ยังจะต้องมีความรู้ ความสามารถในวิชาชีพของตน ตลอดจนมีคุณสมบัติในการเป็นครูด้วย จึงจะเป็นผลให้การเรียน การสอน วิชาพลศึกษาให้บรรลุเป้าหมายในอันที่จะ ช่วยพัฒนาเยาวชนของชาติทางด้านสุขภาพพลานามัย ซึ่งจะยังผลให้ เป็นผลดีต่อพัฒนาการทางด้านอื่น ๆ ด้วย ในเรื่องจำนวนครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียนนั้น ลาพอร์เต¹⁵ (Laporte) กล่าวว่า ควรจะให้ มีอัตราส่วน ครูพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 250 คน

การวิจัยเรื่องนี้จึงแยกปัญหาออกเป็น 2 ประการคือ ความต้องการครูพลศึกษาในสถาน ปริมาณต่อความจำเป็นของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประการหนึ่งและความต้องการของครูพลศึกษาในสถานประสิทธิภาพของครูพลศึกษาอีก ประการหนึ่ง ผู้วิจัยคาดว่า ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการศึกษา ทางด้านพลศึกษาทั้งในโรงเรียนมัธยมศึกษา และสถาบันที่ผลิตครูพลศึกษาในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการครูพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

¹⁵ William Ralph Laporte, Physical Education Curriculum (New York : College Book Store., 1955), p.37.

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการณ์ทางด้านวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์
3. เพื่อทราบถึงประสิทธิภาพของครูพลศึกษาที่ผู้บริหารต้องการ
4. เพื่อทราบถึงหน้าที่การงานของครูพลศึกษาที่นอกเหนือจากการสอนวิชาพลศึกษา
5. เพื่อทราบถึงปริมาณครูพลศึกษาที่ต้องการในปัจจุบัน
6. เพื่อคาดคะเนความต้องการครูพลศึกษาในอนาคต

ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย

1. จะเป็นแนวทางในการผลิตครูพลศึกษาของสถาบันผลิตครูพลศึกษาให้สามารถผลิตครูพลศึกษาตามความต้องการของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ
2. จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาทางด้านพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. จะเป็นประโยชน์ต่อครูพลศึกษาโดยทั่วไปที่จะช่วยในการปรับปรุงตนให้มีคุณภาพที่ผู้บริหารของโรงเรียนต้องการ
4. จะเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไปในเรื่องของความต้องการครูพลศึกษาในภาคการศึกษาอื่น ๆ

ขอตกลงเบื้องต้น

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความต้องการครูพลศึกษาระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครนั้น

1. ผู้วิจัยถือว่า ถ้าจะดำเนินงานทางด้านวิชาพลศึกษานั้น ครูพลศึกษาเป็นบุคลากรที่สำคัญ จึงต้องมีจำนวนให้เพียงพอ และมีประสิทธิภาพในการเป็นครูพลศึกษา
2. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ครอบคลุมถึงปริมาณครูพลศึกษาที่โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์มีอยู่ และปริมาณที่โรงเรียนต้องการเพิ่มขึ้น ตลอดจนประสิทธิภาพของครูพลศึกษาที่ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ต้องการ

3. ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยถือว่าประชากรที่ตอบแบบสอบถามมีพื้นฐานทางการศึกษาเพียงพอที่จะเข้าใจแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. ผู้วิจัยถือว่า ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามเป็นที่เชื่อถือได้

สมมติฐานของการวิจัย

1. โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความต้องการครูพลศึกษาต่างกันทั้งในแง่ปริมาณ และประสิทธิภาพของครูพลศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. โรงเรียนรัฐบาลโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีสภาพการทางวิชาพลศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะความต้องการครูพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร เท่านั้น ประชากรที่ใช้คือ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมศึกษาดังกล่าว

คำจำกัดความ

ความต้องการ หมายถึง ความจำเป็นที่จะต้องมีครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพตามจำนวนที่เหมาะสมในโรงเรียน

ครูพลศึกษา หมายถึง ครูที่มีวุฒิทางวิชาพลศึกษา คือมีความรู้และได้รับการฝึกเพื่อจะสอนวิชาพลศึกษา

คุณสมบัติ หมายถึง ท่าที อุปนิสัย ความประพฤตินี่มีอยู่ประจำในบุคคล
ประสิทธิภาพ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ คุณสมบัติ
ผลของการสอน ตลอดจนความสามารถพิเศษ

สภาพการทางคานวิชาพลศึกษา หมายถึง สนาม เครื่องอำนวยความสะดวก
วัสดุสำรอง กิจกรรมวิชาพลศึกษา ตลอดจนจำนวนครูพลศึกษาและวุฒิของครูพลศึกษาที่มี
อยู่ในโรงเรียนหนึ่งๆ

โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนน้อยกว่า 18
ห้องเรียน และมีจำนวนนักเรียนประมาณ 600 คน

โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนตั้งแต่ 18-
26 ห้องเรียน และมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 600-900 คน

โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียนตั้งแต่ 27
ห้องเรียนขึ้นไป และมีจำนวนนักเรียนมากกว่า 900 คนขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย